

Τα πραγματικά μηνύματα της Αργεντινής

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Με αφορμή τη νέα «τεχνική» χρεοκοπία της Αργεντινής, ξεκίνησε μια εντελώς αποπροσανατολιστική συζήτηση μεταξύ «μνημονιακών» (δηλαδή, των ελίτ που στηρίζουν την κοινοβουλευτική Χούντα του προτεκτοράτου μας) και «αντιμνημονιακών» (Σύριζα κ.λπ.) για τα δήθεν «μηνύματα της Αργεντινής». Στην πραγματικότητα, υπήρξαν βέβαια σημαντικά μηνύματα από την εμπειρία της Αργεντινής, τα οποία όμως δεν έχουν σχεδόν καμιά σχέση με τα δήθεν αυτά μηνύματα που πρόβαλλαν οι παραπάνω «μονομάχοι».

Έτσι, για μεν τους «μνημονιακούς, τα δήθεν αυτά μηνύματα » ήταν ότι η αιτία της νέας περιπέτειας της Αργεντινής ήταν η στάση πληρωμών που κήρυξε η χώρα το 2001 για ένα χρέος που, σε αναλογία με το ΑΕΠ της, ήταν κάτω από το μισό του δικού μας όταν άρχισε η διαδικασία χρεοκοπίας το 2009/10! Με άλλα λόγια, για τους παρ'ημίν επαγγελματίες καρπαζο-εισπράκτορες της Υ/Ε, η μόνη λύση είναι η πλήρης υποταγή μιας χώρας στις επιταγές της Νέας Διεθνούς Τάξης της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Πολιτική που ακολούθησαν πιστά, η οποία βέβαια δεν έσωσε την μεγάλη πλειοψηφία του Ελληνικού λαού από την οικονομική καταστροφή, αλλά έσωσε όμως τις «καρέκλες» που τους έδωσαν τα αφεντικά τους. Και, φυσικά, και τις συνακόλουθες παχυλότατες —συνήθως έμμεσες— οικονομικές απολαβές, που φανερώνουν ακόμη και τα «Πόθεν Έσχες» τους με τα δεκάδες σπίτια ο καθένας τους, τις καταθέσεις κ.λπ., και βέβαια την πολιτική και κοινωνική προβολή τους. Το τελευταίο άλλωστε παράδειγμα εθνικής μειοδοσίας των οργάνων της Υ/Ε στη χώρα μας είναι η παραπέρα καταστροφή του αγροτικού τομέα μας (στην οποία έχει ήδη οδηγήσει η ένταξή μας στην ΕΕ) που θα φέρει το τυχόν Ρωσικό εμπάργκο στα προϊόντα μας, σαν αποτέλεσμα της από μεριάς τους δουλικής στήριξης της εγκληματικής πολιτικής των γκάνγκστερς της Υ/Ε (ΗΠΑ και ΕΕ) κατά του Ρωσικού λαού και των Ρωσόφωνων στην Ουκρανία...

Από την άλλη μεριά, για τους «αντιμνημονιακούς» η αιτία της νέας επιδείνωσης της Αργεντινέζικης κρίσης είναι απλά τα «αρπακτικά» κερδοσκοπικά ταμεία, που τα δικαίωσε ένας Αμερικανός δικαστής κ.λπ.. Φυσικά, όλα αυτά είναι εξίσου αποπροσανατολιστικές ανοησίες με αυτές των «μνημονιακών», διότι τόσο τα κερδοσκοπικά ταμεία, όσο και οι δικαστές, απλά «τη δουλειά τους έκαναν», εκτός βέβαια αν όταν βγει ο Τσίπρας θα τρομάξει όχι μόνο τη Μέρκελ να αλλάξει γραμμή (με την απειλή ότι θα φύγει από το Ευρώ), αλλά και τα κερδοσκοπικά ταμεία και τους Αμερικανούς (ή Άγγλους για την περίπτωση μας) δικαστές να φέρονται σωστά!

Για να δούμε όμως τα αληθινά μηνύματα της Αργεντινέζικης εμπειρίας θα πρέπει να αναφερθούμε στα γεγονότα σε συνάρτηση τόσο με τη στάση των ελίτ στη χώρα αυτή, όσο και με τη στάση των λαϊκών στρωμάτων που και εκεί, όπως άλλωστε και στην Ελλάδα, είναι τα πραγματικά θύματα της ΝΔΤ, δηλαδή της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Μια τέτοια σύντομη ανάλυση, άλλωστε, είναι ιδιαίτερα χρήσιμη και για τα παρ'ημίν εφόσον από τις ίδιες αιτίες βέβαια δοκιμαζόμαστε.

Όσον άφορα πρώτα στην ευθύνη των Αργεντινέζικων ελίτ, η στάση πληρωμών μαζί με τους συμπληρωματικούς ελέγχους στη κίνηση κεφαλαίων ήταν οι πρώτες κινήσεις που έπρεπε να

κάνουν οι ελίτ αυτές —κινήσεις που πράγματι αναγκάστηκαν να κάνουν κάτω από τη λαϊκή οργή. Όμως, αντί οι κινήσεις αυτές να ήταν απλά οι πρώτες κινήσεις, σε ένα πρόγραμμα με συγκεκριμένους στόχους, βραχυπρόθεσμους και μεσο-μακροπρόθεσμους, αυτοί προχώρησαν σε ...μεσοβέζικες λύσεις. Δηλαδή, ένα πρόγραμμα με:

- βραχυπρόθεσμο κύριο στόχο την ανάκτηση της εθνικής και οικονομικής κυριαρχίας με την παράλληλη εισαγωγή αυστηρών κοινωνικών ελέγχων σε όλες τις αγορές, την κοινωνικοποίηση των Τραπεζών κ.λπ., και
- μεσο-μακροπρόθεσμο στόχο την αποκοπή της χώρας από την ΝΔΤ (δηλαδή τον ΠΟΕ, το ΔΝΤ κ.λπ.) στην κατεύθυνση της οικονομικής και πολιτικής αυτοδυναμίας, (όπως πάντα πρότεινε η στήλη αυτή και για την Ελλάδα)

Έτσι, μετά λίγα χρόνια, οι Αργεντινέζικες ελίτ άρχισαν να...παρακαλούν τους δανειστές να κάνουν διακανονισμό του Χρέους! Πράγμα που ευχαρίστως δέχτηκαν οι περισσότεροι δανειστές το 2005 γιατί, βέβαια, έστω και 1% του Χρέους να τους πλήρωναν οι Αργεντινέζοι κέρδος θα ήταν, ιδιαίτερα μάλιστα όταν αυτοί πρόσφεραν 30%! Τα πιο αρπακτικά φυσικά όρνεα μεταξύ τους, τα κερδοσκοπικά Ταμεία (τα γνωστά hedge funds που είναι γνωστά και για τον αρπακτικό ρόλο τους στην Ελλάδα) επέμεναν για 100% αποπληρωμή, και, φυσικά, η «ανεξάρτητη» Αμερικανική δικαιοσύνη τους δικαίωσε, οδηγώντας την Αργεντινή στη νέα «χρεοκοπία».

Τέλος, αναφορικά με την στάση των λαϊκών στρωμάτων στην Αργεντινή, μολονότι διέθεταν ένα ρωμαλέο, αυτόνομο από κόμματα λαϊκό κίνημα —σε αντίθεση με τους δικούς μας εργαζόμενους που περίμεναν να τους καλέσουν οι...κομματικοί εγκαθέτοι των κομμάτων της Κοινοβουλευτικής Χούντας στα συνδικάτα για να κατεβούν σε αποσπασματικές απεργίες και διαδηλώσεις— τελικά φάνηκαν και εκεί τα όρια έλλειψης οργάνωσης και στρατηγικής. Διότι, φυσικά, δεν είναι δυνατή η ανατροπή ενός συστήματος και των ελίτ που το στηρίζουν απλά με την αυτό-οργάνωση και τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, όπως διδάσκουν (συχνά εκ του πονηρού) και πολλοί «ελευθεριακοί». Χωρίς οργάνωση, π.χ. μέσα σε ένα παλλαϊκό Μέτωπο Κοινωνικής και Οικονομικής Απελευθέρωσης, με συγκεκριμένο πρόγραμμα, στόχους και στρατηγική, το κίνημα αυτό ήταν καταδικασμένο, όπως άλλωστε είχαν διδαχθεί οι λαοί ήδη από τις ατελέσφορες εξεγέρσεις της δεκαετίας του 1840.

Δυστυχώς, όμως, η αποτυχία του σοσιαλιστικού προτάγματος, μας έχει γυρίσει πίσω στον 19ο αιώνα, πράγμα που σημαίνει ότι δυο είναι οι βασικές επιλογές που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Ή θα ξαναχτίσουμε, από την αρχή, Λαϊκά Μέτωπα σαν το παραπάνω, για την ανάκτηση αρχικά της εθνικής και κοινωνικής κυριαρχίας, βάζοντας τα θεμέλια για συστημική αλλαγή που θα αποφασίσουν δημοκρατικά οι λαοί. Ή, εναλλακτικά, θα επικρατήσει παγκόσμια η ΝΔΤ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, σε ένα ολοκληρωτικό σύστημα που θα διατηρεί όλη την επιφάνεια της δημοκρατικότητας (κάτι σαν το «δημοκρατικό Ισραήλ»), ενώ στην ουσία θα είναι το πιο ολοκληρωτικό σύστημα ελέγχου της πράξης και, το κυριότερο, της σκέψης, που θα έχει δει η Ιστορία...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_08_10.html